

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Барловська І.О.

студентка,

Науковий керівник: Кобзар В.В.

кандидат юридичних наук, старший викладач,

Навчально-науковий інститут права і соціальних технологій

Чернігівського національного технологічного університету

ДО ПИТАННЯ ПРО ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХУВАННЯ ТВАРИН

Страховання тварин викликає значний інтерес та чимало запитань як у юристів, так і осіб, які бажають укласти такий договір. Слід зазначити, що в іноземних державах, на відміну від нашої країни, страховання взагалі і в тому числі тварин давно стали звичним явищем і забезпечують певні гарантії для їх власників. Незначна поширеність в Україні багато в чому пов'язана з низькою свідомою оцінкою громадян України про значення такого виду страховання.

Мета дослідження – дослідити дане явище, та зробити певні висновки про страховання тварин та значення такого виду діяльності.

Дана тематика досліджувалась у працях таких науковців як: К.О. Саліпко, С.С. Осадець, Т. Коваленко, В.О. Демяненко, П.Чуянова та ін. вчених.

Страховання – це вид цивільно-правових відносин щодо захисту майнових інтересів фізичних осіб та юридичних осіб у разі настання певних подій (страхових випадків), визначених договором страховання або чинним законодавством, за рахунок грошових фондів, що формуються шляхом сплати фізичними особами та юридичними особами страхових платежів (страхових внесків, страхових премій) та доходів від розміщення коштів цих фондів [1].

Страховання тварин – вид майнового страховання, який забезпечує страховий захист власникам на випадок загибелі, падежу або вимушеного забою тварин. Нині цей вид страховання не набув належного розвитку на вітчизняному страховому ринку. Але бажання власників тварин заручитися захистом на випадок

можливих втрат відкриває широкі можливості для страхових компаній у розвитку такого виду страхування [2, с. 245].

Страхування тварин є досить небезпечним ризиком, адже кожний вид тварин потребує різного обсягу страхової відповідальності. Ці та інші фактори зумовлюють використання різних тарифних ставок, розмір яких може становити 1-10% від страхової суми. Водночас страхування великої рогатої худоби здійснюється за граничними розмірами страхових тарифів – від 2 до 5% від страхової суми; страхування коней – відповідно від 3 до 7% [3].

Домашні тварини для своїх господарів є повноцінними членами родини. Для своїх господарів домашні тварини виступають у якості майже повноцінних членів сім'ї, за якими здійснюється належний догляд і піклування. Являючись не тільки домашніми улюбленцями, а ще й помічниками по господарству чи засобом для заробітку, – ставлення тварини звертають на себе більш пильну увагу з боку хазяїв. Наприклад, коні, – для власників стаєнь або екзотичні тварини, – для господарів зоопарків, риби, – для аквапарків і атракціонів. Кожна тварина в подібному випадку – цінна частина життя, бізнесу і статусу людини. Тому її здоров'я і збереження – один з найважливіших аспектів для господаря [4].

Договір страхування можуть укласти юридичні й фізичні особи (у тому числі суб'єкти підприємницької діяльності), які є власниками сільськогосподарських тварин або птиці [5].

Особливість страхування тварин, яка відрізняє цей вид страхування від інших, пов'язана зі строками відповідальності страховика. Так, відповідальність страховика з виплати страхового відшкодування при загибелі тварин від хвороби настає через кілька (наприклад, 10) днів з моменту початку дії договору, тобто після сплати страхового платежу. Таке відстрочення дає змогу уникнути виплат за тварин, які при укладанні договору були хворі і не повинні були прийматися на страхування. Проте це обмеження стосується лише нових та додаткових договорів. Якщо чинний договір поновлено на черговий строк, страховик без будь-якої перерви несе страхову відповідальність. За випадки загибелі або вимушеного забою тварин унаслідок нещасних випадків, стихійного лиха та дії третіх осіб відповідальність страховика починається та припиняється згідно з умовами страхування [3].

Об'єктом страхування (це можуть бути здорові тварини з певними віковими обмеженнями): велика рогата худоба, коні – віком від 1 місяця; свині – від 6 місяців; мули та невелика рогата

худоба: вівці, кози, віслюки – від 1 року; хутрові звірі: нутрії, кролі – з 45-денного віку; собаки – від 6 місяців до 10-12 років; бджолосім'ї, коти, декоративні птахи: папуги; екзотичні тварини: мавпи, змії тощо. На страхування не приймаються тварини хворі, виснажені, а також ті, які перебувають у місцевості, де оголошений карантин (крім тварин тих видів, які до даного захворювання несприйнятливі). Такі тварини, як собаки, приймаються на страхування, якщо вони зареєстровані у спілці собаководів-аматорів, Українському товаристві мисливців та рибалок або в Товаристві сприяння обороні України; а бджолосім'ї – після перевірки ветеринарно-санітарного паспорта пасіки (характеристики пасіки, ветеринарно-санітарного стану) [2, с. 245].

Страховий продукт «Страхування тварин» – це унікальний продукт на страховому ринку України, що дозволяє застрахувати Власника тварини від фінансових витрат, що можуть бути понесені ним під час утримання та догляду за тваринами. У межах даного Продукту є можливість для Страхувальника (Власника тварини) застрахувати тварину будь – якого роду, виду, породи, ринкову вартість, місцезнаходження та вік якої, потрібно визначити на дату укладення Договору страхування [4].

Власники тварин зобов'язані суворо додержувати установлених у даній місцевості рекомендацій щодо догляду за тваринами, їх годівлі й утримання, а також вжити всіх заходів, аби попередити їх захворювання та загибель. Тому до укладання договору страховик повинен перевірити, чи можна прийняти на страхування тварин у даному господарстві. Якщо в господарстві не додержують зазначених умов, договір страхування не укладається [2, с. 247].

Страхування здійснюється на випадок загибелі або змушеного забиття тварин або птиці внаслідок: інфекційних хвороб; стихійних лих (удару блискавки, землетрусу, селю, повені, зсуву, обвалу, просідання ґрунту, бурі, урагану, бурану, шторму, зливи, граду, снігопаду й інших явищ, невластивих даній місцевості); пожежі; нещасного випадку (вибуху, дії електричного струму, утоплення, потрапляння під транспорт, що рухається, удушення, напади звірів, отруєння отруйними травами або речовинами, сонячного або теплового удару, замерзання, укусу змії або отруйних комах, травматичного ушкодження, падіння тварин у яму тощо); протиправних дій третіх осіб (крадіжки, розбою, побиття тварин) [5].

Така країна, як Німеччина, домашніх тварин відносить до домашнього майна, яке може страхуватися як разом з майном

страхувальника так і окремо. А така країна як Естонія даний вид страхування розпочала здійснювати чи не однією з перших.

Ми ще далекі від країн Європи та Америки, де страхуванню підлягають ледь не всі забаганки, які собі тільки можна уявити.

Отже, проаналізувавши доробки науковців з даного питання, можна зробити певні висновки, для поширення даної страхової послуги в Україні. В законодавстві необхідно чітко виокремити страхування майна і обумовити всі особливості даного виду страхування. Визначити коло підстав з приводу яких страховик буде нести відповідальність, і в той же час надати їм певні гарантії. Але здійснювати всі нововведення, поступово досліджуючи всі особливості їх реалізації.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про страхування» // Відомості Верховної Ради України – 1996 р. – № 18. – Ст. 78.
2. Осадець С.С. Страхування. Підручник / С.С. Осадець // Вид. 2-ге, перероб. і доп. – К.: КНЕУ. – 2002 р. – 599 с.
3. Зарубіжний досвід страхування тварин. // [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://otherreferats.allbest.ru/bank/00216523_0.html.
4. Страхування тварин. СК «Глобус» VIG. // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ic-globus.com/page-961.html>.
5. Страхування тварин. Провідна. // [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.providna.ua/uk/content/strahyvannya_tvartin.

Белікова С.О.

*здобувач, старший викладач,
Національна академія прокуратури України,
радник юстиції*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРОРА У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА

Сучасне законодавство про прокуратуру України визначає пріоритетність функції представництва інтересів громадянина або держави в суді в діяльності органів прокуратури, оскільки воно спрямовано передусім на захист прав людини (громадянина) і держави.